Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

25. listopadu 2020 *

„Kasační opravný prostředek – Kartelové dohody – Evropské trhy s tepelnými cínovými stabilizátory a tepelnými stabilizátory založené na epoxidovaném sójovém oleji a esterech – Stanovení cen, rozdělení trhů a výměna citlivých obchodních informací – Uplatnění maximální výše 10 % obratu na jeden ze subjektů, které tvoří podnik – Zrušení rozhodnutí, kterým se mění pokuta stanovená v původním rozhodnutí, kterým se konstatuje protiprávní jednání – Pokuty – Pojem podniku – Solidární odpovědnost za zaplacení pokuty – Zásada rovného zacházení – Datum splatnosti pokuty v případě změny“

Ve věci C-823/18 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek podaný na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie dne 27. prosince 2018,

Evropská komise, zastoupená původně T. Christoforouem, P. Rossim a V. Bottkou, poté P. Rossim a V. Bottkou jako zmocněnci,

navrhovatelka,

přičemž další účastnicí řízení je:

GEA Group AG, se sídlem v Düsseldorfu (Německo), zastoupená C. Wagnerem a I. du Montem, Rechtsanwälte,

žalobkyně v řízení v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení A. Arabadžev (zpravodaj), předseda senátu, K. Lenaerts, předseda Soudního dvora vykonávající funkci soudce druhého senátu, A. Kumin, T. von Danwitz a P. G. Xuereb, soudci,

generální advokát: G. Pitruzzella,

vedoucí soudní kanceláře: M. Longar, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 5. února 2020,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 4. června 2020,

vydává tento

* Původní jazyk: angličtina.

Rozsudek

1 Kasačním opravným prostředkem se Evropská komise domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 18. října 2018, GEA Group v. Komise (T-640/16, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2018:700), kterým zrušil rozhodnutí Komise C(2016) 3920 final ze dne 29. června 2016, kterým se mění rozhodnutí Komise C(2009) 8682 final ze dne 11. listopadu 2009 v řízení podle článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/38589 – Tepelné stabilizátory), (dále jen „sporné rozhodnutí“).

I. Právní rámec

2 Článek 23 odst. 2 a 3 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích 81 [ES] a 82 [ES] (Úř. věst. 2003, L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205), stanoví:

„2. Komise může rozhodnutím uložit podnikům a sdružením podniků pokuty, pokud úmyslně nebo z nedbalosti:

a) se dopouštějí jednání v rozporu s články 81 nebo 82 [ES] nebo

b) porušují rozhodnutí nařizující předběžná opatření podle článku 8 nebo

c) nesplní nabídku závazku, kterou jsou vázány na základě rozhodnutí podle článku 9.

Pokuta u každého podniku a sdružení podniků podílejících se na protiprávním jednání nesmí přesáhnout 10 % jeho celkového obratu za předchozí hospodářský rok.

Pokud protiprávní jednání sdružení souvisí s činností jeho členů, nesmí pokuta přesáhnout 10 % součtu celkového obratu všech členů aktivních na trhu dotčeném protiprávním jednáním sdružení.

3. Při stanovování výše pokuty se přihlíží k závažnosti a k délce trvání protiprávního jednání.“

3 Podle čl. 25 odst. 5 tohoto nařízení:

„Po každém přerušení začíná běžet promlčecí lhůta znovu. Avšak promlčení nastane nejpozději dnem, kdy uplynula doba rovnající se dvojnásobku promlčecí lhůty, aniž by Komise uložila pokutu nebo penále. Tato doba se prodlužuje o dobu, po kterou je promlčení pozastaveno podle odstavce 6.“

II. Skutečnosti předcházející sporu a sporné rozhodnutí

4 Skutečnosti předcházející sporu byly uvedeny v bodech 1 až 23 napadeného rozsudku a lze je shrnout následovně.

5 GEA Group AG (dále jen „GEA“) vznikla sloučením společnosti Metallgesellschaft AG (dále jen „MG“) s jinou společností v roce 2005. MG byla mateřskou společností, která před rokem 2000 přímo nebo prostřednictvím dceřiných společností vlastnila společnosti Chemson Gesellschaft für Polymer-Additive mbH (dále jen „OCG“) a Polymer-Additive Produktions- und Vertriebs GmbH (dále jen „OCA“).

6 Dne 17. května 2000 MG prodala OCG, která byla přejmenována na Aachener Chemische Werke Gesellschaft für glastechnische Produkte und Verfahren mbH (dále jen „ACW“).

7 Po zrušení společnosti OCA v květnu 2000 převzala od 30. srpna 2000 její činnosti společnost s názvem Chemson Polymer-Additive AG (dále jen „CPA“), která již v současnosti není součástí této skupiny, jíž byla GEA mateřskou společností.

A. Rozhodnutí z roku 2009

8 Komise v rozhodnutí C(2009) 8682 final ze dne 11. listopadu 2009 v řízení podle článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/38589 – Tepelné stabilizátory) (dále jen „rozhodnutí z roku 2009“) měla za to, že několik podniků porušilo článek 81 ES a článek 53 dohody o Evropském hospodářském prostoru ze dne 2. května 1992 (Úř. věst. 1994, L 1, s. 3, dále jen „dohoda o EHP“), když se na území Evropského hospodářského prostoru účastnilo dvou souborů protisoutěžních dohod a jednání ve vzájemné shodě, které se týkaly zaprvé odvětví tepelných cínových stabilizátorů a zadruhé odvětví tepelných stabilizátorů založených na epoxidovém oleji ze sójových bobů a esterech (dále jen „odvětví ESBO/esterů“).

9 V článku 1 odst. 2 písm. k) rozhodnutí z roku 2009 Komise rozhodla, že společnost GEA je odpovědná za protiprávní jednání, k nimž došlo na trhu v odvětví ESBO/esterů od 11. září 1991 do 17. května 2000.

10 Její odpovědnost jako nástupkyně společnosti MG byla uznána pro celé období protiprávního jednání, za protiprávní jednání, jichž se dopustila OCG od 11. září 1991 do 17. května 2000 a OCA od 13. března 1997 do 17. května 2000.

11 Kromě toho byl společnosti ACW jako nástupkyni společností OCG uložen trest jednak za protiprávní jednání, jehož se dopustila OCG během celého období protiprávního jednání, tj. od 11. září 1991 do 17. května 2000, a jednak za protiprávní jednání, jehož se dopustila OCA od 30. září 1999 do 17. května 2000, kdy podíly posledně uvedené byly ve stoprocentním vlastnictví společnosti OCG.

12 Společnosti CPA byl jako nástupkyni společnosti OCA uložen trest jednak za protiprávní jednání, jehož se dopustila OCA od 13. března 1997 do 17. května 2000, a jednak za protiprávní jednání, jehož se dopustila OCG od 30. září 1995 do 30. září 1999, kdy podíly posledně uvedené byly ve stoprocentním vlastnictví společnosti OCA.

13 Článek 2 rozhodnutí z roku 2009 zní:

„[…]

Z důvodu protiprávního jednání (protiprávních jednání) v [odvětví ESBO/esterů] se ukládají tyto pokuty:

[…]

31) [GEA], [ACW] a [CPA] uhradí […] společně a nerozdílně částku 1 913 971 [eur];

32) [GEA] a [ACW] uhradí […] společně a nerozdílně částku 1 432 229 [eur].

Pokuty jsou splatné ve lhůtě tří měsíců od oznámení tohoto rozhodnutí […]“

14 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 28. ledna 2010 podala GEA žalobu na neplatnost rozhodnutí z roku 2009.

15 Rozsudkem ze dne 15. července 2015, GEA Group v. Komise (T-45/10, nezveřejněný, EU:T:2015:507), Tribunál tuto žalobu zamítl. Tento rozsudek nebyl předmětem kasačního opravného prostředku.

B. Rozhodnutí z roku 2010

16 Dne 15. prosince 2009 ACW upozornila Komisi na skutečnost, že pokuta, která jí byla uložena rozhodnutím z roku 2009, přesahuje povolenou maximální výši 10 % jejího obratu podle čl. 23 odst. 2 nařízení č. 1/2003.

17 Za těchto okolností přijala Komise dne 8. února 2010 rozhodnutí C(2010) 727 final, kterým se mění rozhodnutí z roku 2009 (dále jen „rozhodnutí z roku 2010“).

18 V rozhodnutí z roku 2010 Komise měla za to, že pokuta, která byla uložena společnosti ACW společně a nerozdílně jednak se společnostmi GEA a CPA a jednak se společností GEA, překračuje maximální výši 10 % jejího obratu, takže rozhodnutí z roku 2009 musí být změněno.

19 Komise rovněž uvedla, že výše pokuty uložená společnosti GEA a společnosti CPA zůstane nezměněna, avšak výše pokuty uložené společnosti ACW musí být snížena, a že rozhodnutí z roku 2010 nemá žádný vliv na další adresáty rozhodnutí z roku 2009.

20 Článek 1 rozhodnutí z roku 2010 změnil čl. 2 druhý pododstavec rozhodnutí z roku 2009 takto:

„Ustanovení čl. 2 [druhý pododstavec bod] 31) se nahrazuje tímto:

‚31.a) [GEA], [ACW] a [CPA] uhradí [společně a nerozdílně] částku 1 086 129 [eur];

31.b) [GEA] a [CPA] uhradí [společně a nerozdílně] částku 827 842 [eur].‘

Ustanovení čl. 2 [druhý pododstavec bod] 32 se nahrazuje tímto:

‚32) [GEA] uhradí částku 1 432 229 [eur].‘ “

21 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 20. dubna 2010 GEA podala žalobu na neplatnost proti rozhodnutí z roku 2010 a domáhala se vůči Tribunálu podpůrně změny výše pokuty, která jí byla uložena.

22 Rozsudkem ze dne 15. července 2015, GEA Group v. Komise (T-189/10, EU:T:2015:504) Tribunál zrušil rozhodnutí z roku 2010 v rozsahu, v němž se týkalo společnosti GEA. Tribunál rozhodl, že Komise porušila právo této společnosti na obhajobu, když přijala uvedené rozhodnutí, aniž byla GEA předtím vyslechnuta. Tento rozsudek není předmětem kasačního opravného prostředku.

C. Sporné rozhodnutí

23 Dne 29. června 2016 přijala Komise sporné rozhodnutí.

24 Článek 1 tohoto rozhodnutí převzal doslovně znění článku 1 rozhodnutí z roku 2010, které změnilo čl. 2 druhý pododstavec rozhodnutí z roku 2009, přičemž toto znění je uvedeno v bodě 20 tohoto rozsudku.

25 Článek 2 sporného rozhodnutí stanovil datum splatnosti pokut ke dni 10. května 2010.

III. Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

26 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 8. září 2016 podala GEA žalobu požadující zrušení sporného rozhodnutí.

27 Na podporu své žaloby GEA uplatnila pět žalobních důvodů, z nichž první vychází z porušení pravidel promlčení, druhý z porušení článku 266 SFEU a práva na obhajobu, třetí z porušení čl. 23 odst. 2 a 3 nařízení č. 1/2003, čtvrtý z porušení zásady rovného zacházení, a pátý, který se skládá ze dvou částí, z překročení pravomoci a nedostatečného odůvodnění.

28 Napadeným rozsudkem Tribunál vyhověl čtvrtému žalobnímu důvodu, jakož i první části pátého žalobního důvodu, a zrušil sporné rozhodnutí, když měl za to, že není nutné zkoumat ostatní žalobní důvody.

IV. Návrhová žádání účastnic řízení

29 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr

– zrušil napadený rozsudek a

– uložil společnosti GEA náhradu nákladů řízení před Tribunálem i před Soudním dvorem.

30 GEA navrhuje, aby Soudní dvůr:

– kasační opravný prostředek zamítl a

– uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

V. Ke kasačnímu opravnému prostředku

31 Na podporu svého kasačního opravného prostředku Komise vznáší dva důvody, z nichž první vychází z nesprávného použití zásady rovného zacházení, pojmu podniku a pravidel společné a nerozdílné odpovědnosti, jakož i z porušení povinnosti uvést odůvodnění, a druhý z porušení pravidel pro stanovení data splatnosti pokut v oblasti práva hospodářské soutěže, jakož i z porušení povinnosti uvést odůvodnění.

A. K přípustnosti

1. Argumentace účastnic řízení

32 GEA má za to, že kasační opravný prostředek Komise je nepřípustný.

33 V tomto ohledu GEA zaprvé tvrdí, že Komise nemá žádný zájem na podání kasačního opravného prostředku, protože rozhodnutí z roku 2009 již nepředstavuje právní základ umožňující požadovat zaplacení pokuty.

34 Zadruhé má GEA za to, že Komise nemá žádný zájem na podání kasačního opravného prostředku, protože sporné rozhodnutí není platné. Promlčecí lhůta pro stanovení pokuty totiž uplynula před přijetím tohoto rozhodnutí, neboť uplynulo více než deset let ve smyslu čl. 25 odst. 5 nařízení č. 1/2003, nezávisle na otázce, zda tato lhůta byla přerušena, či nikoliv.

35 Komise odpovídá, že má zájem na podání kasačního opravného prostředku proti napadenému rozsudku, jelikož zaprvé neměla úspěch ve svých návrhových žádáních před Tribunálem a zadruhé GEA tím, že tvrdila, že tento orgán nemá žádný zájem na podání tohoto kasačního opravného

prostředku z důvodu údajného překročení promlčecí lhůty pro uložení pokuty, totiž zpochybňuje platnost sporného rozhodnutí. Podle Komise takový důvod nebyl ani vznesen před Tribunálem, ani zkoumán Komisí. Z toho vyplývá, že není třeba jej zkoumat.

2. Závěry Soudního dvora

36 Podle čl. 56 třetího pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie, s výjimkou sporů mezi Unií a jejich zaměstnanci mohou tento opravný prostředek podat rovněž členské státy a orgány Evropské unie, které nevstoupily do řízení před Tribunálem. Ať již byly účastníky řízení v prvním stupni, či nikoli, unijní orgány tedy nemusí prokazovat žádný zájem na podání kasačního opravného prostředku proti rozhodnutí Tribunálu (rozsudek ze dne 8. července 1999, Komise v. Anic Partecipazioni, C-49/92 P, EU:C:1999:356, bod 171).

37 Komise totiž může svobodně posoudit vhodnost podání kasačního opravného prostředku proti rozhodnutí Tribunálu a nepřísluší Soudnímu dvoru, aby přezkoumával rozhodnutí, která v tomto ohledu učinila (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 8. července 1999, Komise v. Anic Partecipazioni, C-49/92 P, EU:C:1999:356, bod 172).

38 Stačí tedy konstatovat, že námitky GEA týkající se údajného nedostatku právního zájmu Komise jsou zcela neopodstatněné, takže je třeba mít za to, že kasační opravný prostředek je přípustný.

B. K věci samé

1. K prvnímu důvodu

39 První důvod se dělí na dvě části. V první části tohoto důvodu kasačního opravného prostředku Komise Tribunálu vytýká, že se dopustil nesprávného posouzení při použití zásady rovného zacházení, pojmu podniku a pravidel společné a nerozdílné odpovědnosti, když měl za to, že mohla stanovit odlišně část pokuty, za jejíž zaplacení jsou společně a nerozdílně odpovědné GEA a ACW. Druhá část uvedeného důvodu, kterou je třeba zkoumat jako první, vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění.

a) K druhé části prvního důvodu kasačního opravného prostředku

1) Argumentace účastnic řízení

40 V rámci druhé části prvního důvodu kasačního opravného prostředku Komise tvrdí, že konstatování v bodě 111 napadeného rozsudku, podle kterého Komise porušila zásadu rovného zacházení, spočívá na rozporném odůvodnění uvedeném v bodech 108 až 110 uvedeného rozsudku, a zejména na vágní úvaze učiněné v bodě 108 téhož rozsudku, že „Komise mohla jistě určit odlišným způsobem část pokuty, za jejíž zaplacení jsou společně a nerozdílně odpovědné ACW a [GEA]“.

41 GEA s touto argumentací nesouhlasí.

2) Závěry Soudního dvora

42 Podle ustálené judikatury Soudního dvora neznamená povinnost odůvodnit rozsudky, kterou má Tribunál na základě článku 36 a čl. 53 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie, že musí podat vyčerpávající vysvětlení ke každé jednotlivé úvaze uvedené stranami sporu. Odůvodnění tedy může být implicitní za podmínky, že zúčastněným osobám umožní seznámit se s důvody, o které

se Tribunál opírá, a Soudnímu dvoru disponovat poznatky dostatečnými k tomu, aby mohl vykonat soudní přezkum v rámci kasačního opravného prostředku (rozsudek ze dne 14. září 2016, Trafilerie Meridionali v. Komise, C-519/15 P, EU:C:2016:682, bod 41).

43 V projednávaném případě stačí konstatovat, že úvahy Tribunálu uvedené v bodech 106 až 111 napadeného rozsudku umožňují jak Komisi seznámit se s důvody, pro které Tribunál vyhověl čtvrtému žalobnímu důvodu vznesenému společností GEA v prvním stupni, tak Soudnímu dvoru disponovat poznatky dostatečnými k tomu, aby mohl vykonat svůj soudní přezkum.

44 Z těchto bodů totiž jednoznačně vyplývá, že Tribunál rozhodl, že Komise měla nejprve definovat poměr mezi částí pokuty, ve vztahu k níž byla ACW společně a nerozdílně odpovědná s GEA a CPA, a částí pokuty, ve vztahu k níž byla společně a nerozdílně odpovědná pouze s GEA, a následně rozdělit snížení pokuty uložené společnosti ACW mezi dva vztahy solidární odpovědnosti při uplatnění tohoto poměru.

45 Vzhledem k předcházejícím úvahám je třeba zamítnout druhou část prvního důvodu kasačního opravného prostředku jako neopodstatněnou.

b) K první části prvního důvodu

1) Argumentace účastnic řízení

46 V rámci první části prvního důvodu kasačního opravného prostředku má Komise za to, že Tribunál měl v bodě 108 napadeného rozsudku nesprávně za to, že mohla stanovit odlišně část pokuty, za jejíž zaplacení jsou GEA a ACW společně a nerozdílně odpovědné, aby tak omezila část pokuty, za kterou mohla být odpovědná pouze GEA. Podle Komise se Tribunál v bodech 106 až 111 napadeného rozsudku dopustil nesprávného použití zásady rovného zacházení tím, že nerespektoval judikaturu Soudního dvora týkající se pojmu podniku a společné a nerozdílné odpovědnosti, jakož i judikaturu týkající se důsledků snížení pokuty přiznaného dceřiné společnosti v rámci jediného hospodářského podniku.

47 Podle Komise je solidární odpovědnost pouze projevem pojmu podniku a nemůže být od něj oddělena.

48 V tomto ohledu tento orgán tvrdí, že na rozdíl od toho, co Tribunál konstatoval v bodě 55 napadeného rozsudku, tvořily GEA, ACW a CPA za celou dobu trvání dotčeného protiprávního jednání jeden a tentýž podnik, kterému uložila jedinou pokutu, a že v tomto kontextu jsou čl. 2 druhý pododstavec body 31 a 32 rozhodnutí z roku 2009 na jedné straně a čl. 2 druhý pododstavec body 31.a), 31.b) a 32 rozhodnutí z roku 2009, ve znění sporného rozhodnutí, na straně druhé vyjádřením různých maximálních částek pokuty, za které může být každý z právních subjektů tvořících tento podnik společně a nerozdílně odpovědný.

49 Komise uvádí, že jelikož GEA, ACW a CPA tvořily jeden a tentýž podnik, nebylo třeba posuzovat rovné zacházení mezi těmito třemi společnostmi.

50 Komise má za to, že navzdory skutečnosti, že dotčené společnosti byly součástí téhož podniku, Tribunál v bodech 106 až 111 napadeného rozsudku uměle rozdělil dvě skupiny solidárně odpovědných subjektů, takže tento soud použil teorii obdobnou teorii vnitřního rozdělení společné a nerozdílné odpovědnosti, což je přístup, který je podle ní zakázán v souladu s poznatky vyplývajícími z rozsudku ze dne 10. dubna 2014, Komise a další v. Siemens Österreich a další (C-231/11 P až C-233/11 P, EU:C:2014:256).

51 Za těchto podmínek má Komise za to, že nic neodůvodňuje vyloučit některou ze společností patřících k jednomu a témuž podniku ze společné a nerozdílné odpovědnosti za zaplacení jakékoli části pokuty, která jim byla uložena, a že tyto společnosti obvykle sdílejí společné podíly na pokutě uložené do výše individuálních mezí každé z nich.

52 Komise tvrdí, že maximální výše pokuty, za jejíž zaplacení byla společně a nerozdílně odpovědná každá společnost tvořící podnik ve smyslu článku 81 ES, neodpovídá konkrétnímu období účasti na dotčeném protiprávním jednání.

53 Konečně, pokud jde o skutečnost, že pokuta uložená společnosti ACW byla snížena na maximální výši 10 % jejího obratu, použitelnou na tuto společnost, z rozsudku ze dne 26. listopadu 2013, Kendrion v. Komise (C-50/12 P, EU:C:2013:771), vyplývá, že odpovědnost společnosti GEA nemůže být dotčena snížením přiznaným její bývalé dceřiné společnosti ACW, neboť ke dni přijetí rozhodnutí z roku 2009 již tato bývalá společnost a společnost GEA netvořily tentýž podnik.

54 GEA nejprve odpovídá, že Tribunál měl právem za to, že Komise bez jakéhokoli objektivního odůvodnění porušila zásadu rovného zacházení. Na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, se tato zásada vztahuje nejen na odlišné podniky, ale také na vztahy mezi společnostmi patřícími ke stejnému podniku.

55 Dále má GEA za to, že Komise nestanovila jedinou pokutu, ale dvě různé pokuty pro dvě odlišné skupiny subjektů, které jsou společně a nerozdílně odpovědné v rámci každé skupiny, a za dvě různá období protiprávního jednání. Na jedné straně čl. 2 druhý pododstavec bod 31 rozhodnutí z roku 2009 odkazuje na období od 30. září 1995 do 17. května 2000 a na straně druhé čl. 2 druhý pododstavec bod 32 tohoto rozhodnutí odkazuje na období od 11. září 1991 do 29. září 1995. Toto rozdělení je důsledkem skutečnosti, že CPA se na dotčeném protiprávním jednání nepodílela v posledně uvedeném období.

56 Mimoto se GEA domnívá, že Tribunál na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, nepoužil obdobně teorii vnitřního rozdělení společné a nerozdílné odpovědnosti. Napadený rozsudek se netýká odpovědnosti z vnitřního hlediska, ale míry, v jaké jsou společnosti „skupiny GEA“ odpovědné vůči Komisi „externě“.

57 Konečně, pokud jde o účinky uplatnění maximální výše 10 % obratu ve prospěch společnosti ACW, GEA tvrdí, že na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, rozsudek ze dne 26. listopadu 2013, Kendrion v. Komise (C-50/12 P, EU:C:2013:771), nelze vykládat v tom smyslu, že bývalá mateřská společnost nesmí být dotčena uplatněním maximální výše 10 % jejího obratu na její bývalou dceřinou společnost.

2) Závěry Soudního dvora

58 Úvodem je třeba připomenout, že zásada rovného zacházení představuje obecnou zásadu unijního práva, která je zakotvena v článcích 20 a 21 Listiny základních práv Evropské unie. Tato zásada vyžaduje, aby se srovnatelnými situacemi nebylo zacházeno odlišně a s odlišnými situacemi stejně, není-li takové zacházení objektivně odůvodněno (rozsudek ze dne 24. září 2020, Prysmian a Prysmian Cavi e Sistemi v. Komise, C-601/18 P, EU:C:2020:751, bod 101 a citovaná judikatura). Komise je povinna dodržovat tuto zásadu při výkonu pravomoci, kterou disponuje na základě čl. 23 odst. 2 nařízení č. 1/2003, uložit pokutu podnikům, které porušily pravidla unijního práva hospodářské soutěže, a určit její výši (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. listopadu 2013, Kendrion v. Komise, C-50/12 P, EU:C:2013:771, bod 63 a citovaná judikatura).

59 Pokud však může být několik právnických osob shledáno osobně odpovědnými za účast na porušení pravidel unijního práva hospodářské soutěže, jelikož patří k jednomu a témuž podniku, kterému může být toto protiprávní jednání vytýkáno, disponuje Komise, v souladu s tímto ustanovením, pravomocí uložit jim povinnost zaplatit pokutu společně a nerozdílně (rozsudek ze dne 10. dubna 2014, Areva a další v. Komise, C-247/11 P a C-253/11 P, EU:C:2014:257, bod 120).

60 Pokud se však Komise rozhodne vykonat tuto sankční pravomoc, nemůže volně určit vnější dosah solidarity a zvláště částku pokuty, jejíž zaplacení může v plné výši požadovat na každém ze solidárních spoludlužníků (rozsudek ze dne 10. dubna 2014, Areva a další v. Komise, C-247/11 P a C-253/11 P, EU:C:2014:257, bod 121).

61 Jelikož je totiž unijní právní pojem solidarity za zaplacení pokuty pouze automatickým důsledkem pojmu podniku, vychází určení částky pokuty, k jejímuž zaplacení v plné výši může být Komisí povinován každý ze solidárních spoludlužníků, z uplatnění tohoto pojmu podniku v projednávaném případě (rozsudek ze dne 10. dubna 2014, Areva a další v. Komise, C-247/11 P a C-253/11 P, EU:C:2014:257, bod 122).

62 V tomto ohledu je třeba připomenout, že autoři Smluv pro označení osoby, která porušila právo hospodářské soutěže a může být sankcionována na základě článků 81 ES a 82 ES zvolili pojem „podnik“, a nikoli jiné pojmy, jako jsou pojem společnosti nebo právnické osoby (rozsudek ze dne 10. dubna 2014, Areva a další v. Komise, C-247/11 P a C-253/11 P, EU:C:2014:257, bod 123).

63 Ostatně je to tentýž pojem podniku, který unijní zákonodárce použil v čl. 23 odst. 2 nařízení č. 1/2003 pro definování entity, které Komise může uložit pokutu za porušení pravidel unijního práva hospodářské soutěže (rozsudek ze dne 10. dubna 2014, Areva a další v. Komise, C-247/11 P a C-253/11 P, EU:C:2014:257, bod 124).

64 Podle ustálené judikatury zahrnuje pojem „podnik“ ve smyslu unijního práva hospodářské soutěže jakoukoli entitu vykonávající hospodářskou činnost nezávisle na právním postavení této entity a způsobu jejího financování. Tento pojem musí být v tomto kontextu chápán jako pojem označující hospodářskou jednotku, i když z právního hlediska je tato jednotka složena z více fyzických nebo právnických osob (rozsudky ze dne 10. dubna 2014, Areva a další v. Komise, C-247/11 P a C-253/11 P, EU:C:2014:257, bod 125, jakož i ze dne 27. dubna 2017, Akzo Nobel a další v. Komise, C-516/15 P, EU:C:2017:314, body 47 a 48).

65 Pokud má takto Komise možnost uložit na základě čl. 23 odst. 2 nařízení č. 1/2003 pokutu společně a nerozdílně různým právnickým osobám, které jsou součástí jednoho a téhož podniku odpovědného za protiprávní jednání, podléhá určení výše této pokuty Komisí v rozsahu, v němž Komise v projednávaném případě vychází z pojmu podniku, který je pojmem unijního práva, určitým omezením, která ukládají, aby byly řádně zohledněny vlastnosti dotyčného podniku, jak existoval v době protiprávního jednání (rozsudek ze dne 10. dubna 2014, Komise a další v. Siemens Österreich a další, C-231/11 P až C-233/11 P, EU:C:2014:256, bod 51).

66 V tomto ohledu, jak v podstatě uvedl generální advokát v bodě 49 svého stanoviska, může mít složení dotyčného podniku v průběhu účasti tohoto podniku na protiprávním jednání různé konfigurace. K těmto změnám může dojít zejména tehdy, když jako v projednávaném případě protiprávní jednání trvá dlouhou dobu.

67 V rozsahu, v němž takové změny nezpochybňují jednotnost podniku jako osoby, které lze protiprávní jednání přičíst, nemají vliv na pravomoc Komise, připomenutou v bodě 59 tohoto rozsudku, uložit společně a nerozdílně pokutu několika právnickým osobám, které patří k jednomu a témuž podniku.

68 V projednávané věci, jak vyplývá z bodů 1 až 3 a 6 až 8 napadeného rozsudku, byla struktura skupiny GEA v období, ve kterém došlo k protiprávnímu jednání, následující. V období od roku 1991 do 17. května 2000 byla OCG, která se po posledně uvedeném datu jmenovala ACW, stoprocentní dceřinou společností MG, která se následně od roku 2005 stala společností GEA. Během téhož období byla OCA, která se od 30. srpna 2000 jmenovala CPA, stoprocentně vlastněna společností MG a během různých období byla buď dceřinou společností, nebo přímou mateřskou společností společnosti OCG. OCA byla mateřskou společností s přímou stoprocentní kontrolou OCG od 30. září 1995 do 30. září 1999. Od 30. září 1999 do 17. května 2000 byla OCG mateřskou společností s přímou stoprocentní kontrolou OCA a vykonávala nad posledně uvedenou společností přímou kontrolu.

69 S ohledem na vodítka vyplývající z rozsudku ze dne 10. září 2009, Akzo Nobel a další v. Komise (C-97/08 P, EU:C:2009:536), byla Komise oprávněna konstatovat v rozhodnutí z roku 2009, že vzhledem k hospodářským, organizačním a právním vazbám, které spojují dotyčné společnosti tím, že vykonávaly rozhodující vliv na své dceřiné společnosti, tvořila MG, nyní GEA, se společnostmi OCG a OCA, nyní ACW a CPA, jediný podnik ve smyslu unijního práva hospodářské soutěže.

70 Z předcházejících úvah vyplývá, že Komise mohla mít platně za to, že společnosti GEA, ACW a CPA tvoří jeden a tentýž podnik, který se, v jeho různých a postupných uspořádáních, dopouštěl dotčeného protiprávního jednání.

71 Je tedy třeba konstatovat, že Tribunál tím, že měl v bodě 55 napadeného rozsudku za to, že jednak v období od 30. září 1995 do 17. května 2000 existoval podnik ve smyslu unijního práva hospodářské soutěže složený ze společností GEA, ACW a CPA a jednak od 11. září 1991 do 29. září 1995 podnik ve smyslu tohoto práva složený ze společností GEA a ACW, shledal existenci dvou podniků ve smyslu práva hospodářské soutěže Unie, a dopustil se tedy nesprávného právního posouzení tím, že porušil pojem podniku ve smyslu článku 81 ES.

72 Vzhledem k tomu, že společná a nerozdílná odpovědnost je pouze automatickým důsledkem pojmu podniku a že v projednávané věci existoval jeden a tentýž podnik, byla Komise oprávněna určit původně v čl. 2 druhém pododstavci bodech 31 a 32 rozhodnutí z roku 2009 a poté v čl. 2 druhém pododstavci bodech 31.a), 31.b) a 32 rozhodnutí z roku 2009, ve znění sporného rozhodnutí, maximální výše pokuty, za které mohou GEA, ACW a CPA nést společnou a nerozdílnou odpovědnost za účelem zaplacení jediné pokuty jako entity tvořící jeden a tentýž podnik, jemuž je dotčené protiprávní jednání přičítáno. Jak totiž uvedla Komise, v takové situaci, jakou je situace dotčená v projednávané věci, stanovení takových maximálních částek neodráží konkrétní období účasti entit tvořících jediný podnik na dotčeném protiprávním jednání.

73 Za těchto podmínek se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když v bodech 106 a 109 napadeného rozsudku konstatoval, že v projednávaném případě existovaly mezi společnostmi GEA, ACW a CPA dva vztahy solidarity, ačkoli byly součástí jednoho a téhož podniku, a dvě pokuty uložené za dvě konkrétní období odrážející účast těchto tří společností na dotčeném protiprávním jednání tak porušily pravidla pro určení společné a nerozdílné odpovědnosti, jak vyplývají z čl. 23 odst. 2 nařízení č. 1/2003.

74 Pokud jde o skutečnost, že na základě sporného rozhodnutí zůstává pouze společnost GEA odpovědná za částku 1 432 229 eur, tato okolnost je, jak uvedl generální advokát v bodě 53 svého stanoviska, čistě automatickým důsledkem snížení pokuty uložené společnosti ACW.

75 V tomto ohledu je třeba uvést, že pokud dvě odlišné právnické osoby, jako jsou mateřská společnost a její dceřiná společnost, již ke dni přijetí rozhodnutí, kterým jim byla uložena pokuta, netvoří podnik ve smyslu článku 81 ES, mají právo na to, aby na ně byla individuálně uplatněna maximální výše 10 % obratu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. listopadu 2013, Kendrion v. Komise, C-50/12 P, EU:C:2013:771, bod 57).

76 V projednávaném případě, jak vyplývá z bodů 2 a 3 napadeného rozsudku, je nesporné, že ke dni přijetí rozhodnutí z roku 2009 již GEA netvořila se společnostmi ACW a CPA hospodářskou entitu ve smyslu článku 81 ES.

77 Tato konkrétní okolnost přiměla Komisi k oddělenému výpočtu uvedené maximální výše samostatně na základě obratu dosaženého během hospodářského roku předcházejícího přijetí sporného rozhodnutí (obdobně viz rozsudek ze dne 26. listopadu 2013, Kendrion v. Komise, C-50/12 P, EU:C:2013:771, bod 67).

78 Kromě toho, jak vyplývá z bodu 8 napadeného rozsudku, částka, kterou Komise původně považovala za přiměřenou z titulu společné a nerozdílné odpovědnosti společnosti ACW z důvodu její účasti na kartelové dohodě, odpovídala 3 346 200 eurům, tedy přesně téže částce, která byla použita pro společnost GEA.

79 Je přitom třeba mít za to, že skutečnost, že Komise ve sporném rozhodnutí shledala na jedné straně společnost GEA společně a nerozdílně odpovědnou za zaplacení celkové částky pokuty, která činí 3 346 200 eur, a na straně druhé společnost ACW solidárně odpovědnou za zaplacení částky 1 086 129 eur, vyplývá z použití maximální výše 10 % obratu stanovené v čl. 23 odst. 2 nařízení č. 1/2003 na společnost ACW.

80 Skutečnost, že GEA zůstává sama odpovědnou za částku 1 432 229 eur, tak vyplývá ze zvláštní okolnosti, že ke dni přijetí rozhodnutí z roku 2009 již tato společnost netvořila jediný podnik se společnostmi ACW a CPA ve smyslu článku 81 ES.

81 V tomto kontextu nemůže GEA užitečně tvrdit, že došlo k porušení zásady rovného zacházení v její neprospěch. V tomto ohledu stačí uvést, že porušení této zásady nelze konstatovat v takové situaci, jakou je situace dotčená v projednávané věci, kdy má dceřiná společnost, která ke dni přijetí rozhodnutí ukládajícího pokutu jedinému podniku, pod který patřila, již není součástí tohoto jediného podniku, právo na to, aby na ni byla individuálně uplatněna maximální výše 10 % obratu. Tato zvláštní okolnost neumožňuje se domnívat, že se dotyčné společnosti nacházely ve srovnatelných situacích (v tomto smyslu viz rozsudku ze dne 26. listopadu 2013, Kendrion v. Komise, C-50/12 P, EU:C:2013:771, bod 68).

82 Každopádně se nelze účinně dovolávat porušení zásady rovného zacházení, neboť v projednávané věci, jak vyplývá z bodu 73 tohoto rozsudku, neexistují dva vztahy solidarity, které by odrážely specifická období, a tudíž nelze provést rozdělení společné a nerozdílné odpovědnosti.

83 Článek 2 druhý pododstavec bod 32 rozhodnutí z roku 2009, ve znění sporného rozhodnutí, který ukládá společnosti GEA pokutu ve výši 1 432 229 eur, není určen společnosti CPA nikoli proto, že se tento bod vztahuje ke konkrétnímu období protiprávního jednání, během kterého se tato společnost neúčastnila jediného protiprávního jednání konstatovaného Komisí, což není tento případ, ale jen proto, že částka pokuty, kterou je CPA povinna zaplatit z důvodu své osobní účasti na tomto protiprávním jednání kvůli její příslušnosti k podniku, který se ho dopustil, je plně pokryta částkami pokuty uvedenými v bodech 31.a) a 31.b) uvedeného článku 2 druhého pododstavce.

84 Za těchto podmínek je třeba konstatovat, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když měl v bodě 111 napadeného rozsudku za to, že Komise nedodržela své povinnosti vyplývající ze zásady rovného zacházení.

85 S ohledem na všechny předcházející úvahy je třeba vyhovět první části prvního důvodu kasačního opravného prostředku.

2. K druhému důvodu

86 Druhý důvod se dělí na dvě části. V rámci první části tohoto důvodu kasačního opravného prostředku Komise Tribunálu v podstatě vytýká, že pochybil, když měl za to, že datum splatnosti dotčené pokuty mohlo být určeno až ode dne doručení oznámení sporného rozhodnutí. Druhá část uvedeného důvodu, kterou je třeba zkoumat jako první, vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění.

a) Ke druhé části druhého důvodu kasačního opravného prostředku

1) Argumentace účastnic řízení

87 Ve druhé části svého druhého důvodu Komise vytýká Tribunálu, že dostatečně neodůvodnil své konstatování uvedené v bodě 126 napadeného rozsudku, podle kterého je třeba se domnívat, že povinnost zaplatit pokuty vyplývá výlučně z článku 1 sporného rozhodnutí a že datum splatnosti těchto pokut mohlo být stanoveno teprve ode dne doručení oznámení tohoto rozhodnutí.

88 GEA namítá, že napadený rozsudek je dostatečně odůvodněn.

2) Závěry Soudního dvora

89 Jak bylo připomenuto v bodě 42 tohoto rozsudku, povinnost uvést odůvodnění, která přísluší Tribunálu, mu ukládá, aby jasně a jednoznačně uvedl své úvahy, tak aby se zúčastněné strany mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí rozhodnutí, a Soudní dvůr mohl vykonat svůj soudní přezkum.

90 V projednávaném případě stačí konstatovat, že odůvodnění uvedené Tribunálem v bodech 122 až 125 napadeného rozsudku umožňuje jak Komisi seznámit se s důvody, ze kterých Tribunál vyhověl první části pátého žalobního důvodu vzneseného společností GEA v prvním stupni, tak Soudnímu dvoru disponovat poznatky dostatečnými k tomu, aby mohl vykonat svůj soudní přezkum.

91 Z těchto bodů totiž v podstatě vyplývá, že z důvodu skutečnosti, že původní znění čl. 2 druhého pododstavce bodů 31 a 32 rozhodnutí z roku 2009 bylo nahrazeno zněním vyplývajícím z článku 1 sporného rozhodnutí, dospěl Tribunál v bodě 126 napadeného rozsudku ke zjištění, že povinnost zaplatit pokuty vyplývá pouze z článku 1 sporného rozhodnutí a že datum splatnosti těchto pokut může být určeno až ode dne doručení tohoto rozhodnutí.

92 Druhou část druhého důvodu kasačního opravného prostředku je tudíž třeba zamítnout jako neopodstatněnou.

b) K první části druhého důvodu kasačního opravného prostředku

1) Argumentace účastnic řízení

93 V první části druhého důvodu kasačního opravného prostředku Komise Tribunálu vytýká, že se dopustil nesprávného právního posouzení, když v bodě 126 napadeného rozsudku uvedl, že datum splatnosti pokuty v projednávaném případě může být určeno až ode dne doručení oznámení sporného rozhodnutí.

94 Komise upřesňuje, že zrušení rozhodnutí z roku 2010 mělo za následek opětovné aktivování nejen čl. 2 druhého pododstavce bodů 31 a 32 rozhodnutí z roku 2009, ale také původního data splatnosti stanoveného v čl. 2 posledním pododstavci tohoto rozhodnutí.

95 V této souvislosti Komise tvrdí, že měla právo změnit výši uložené pokuty a solidární odpovědnost, aniž by musela nutně stanovit nové datum splatnosti této pokuty. Komise má tedy za to, že i když sporným rozhodnutím změnila části výroku rozhodnutí z roku 2009, které určovaly výši pokuty a solidární odpovědnost, nebyla povinna stanovit datum splatnosti uložené pokuty, které by následovalo po datu oznámení sporného rozhodnutí.

96 Podle tohoto orgánu, pokud by Soudní dvůr potvrdil, že musí stanovit datum splatnosti pokut, které je pozdější než datum oznámení takového pozměňujícího rozhodnutí, jakým je sporné rozhodnutí, vedlo by to ke ztrátě úroků ze zbývající části pokuty od původně stanoveného data splatnosti, což by omezilo prostor Komise pro uvážení a snížilo by účinnost jí uložených pokut.

97 Za těchto podmínek má Komise za to, že v projednávaném případě měla právo stanovit datum splatnosti pokut na 10. května 2010, aby společnost GEA nebyla znevýhodněna v porovnání se společnostmi ACW a CPA.

98 GEA namítá, že i když je pravda, že Komise má pravomoc určit datum splatnosti pokut a datum, od kterého začínají běžet úroky z prodlení, tato pravomoc se nevztahuje na stanovení data splatnosti úroků z prodlení, které předchází datu, kdy byly pokuty stanoveny. Není možné odůvodnit účinností unijního práva stanovení data splatnosti pokuty, které předchází oznámení rozhodnutí, které je základem této pokuty.

99 V důsledku toho podle GEA platí, že vzhledem k tomu, že datum splatnosti pokuty nemůže být stanoveno k datu předcházejícímu oznámení sporného rozhodnutí, mohou úroky týkající se zaplacení pokuty začít běžet až od data oznámení tohoto rozhodnutí v souladu se zásadou, podle které příslušenství sleduje hlavní pohledávku.

2) Závěry Soudního dvora

100 Rozhodnutí Komise, kterými ukládá pokuty za porušení unijního práva hospodářské soutěže, stanoví zejména výši dotčených pokut a úroky z prodlení, jakož i kontaktní údaje o bankovním účtu Komise, na který musí dotyčné podniky zaplatit tyto pokuty. Tato rozhodnutí rovněž stanoví lhůtu pro zaplacení uložených pokut. Aby se zabránilo nucenému vymáhání, musí být platba provedena před uplynutím této lhůty.

101 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle článku 299 SFEU jsou rozhodnutí Komise, která ukládají peněžitý závazek jiným osobám, než jsou členské státy, podkladem pro výkon rozhodnutí.

102 Je třeba rovněž uvést, že podle článku 278 SFEU nemají žaloby podané k Soudnímu dvoru Evropské unie proti takovým druhům rozhodnutí odkladný účinek.

103 Z toho vyplývá, že rozhodnutí Komise jsou vykonatelná za podmínek stanovených v článku 299 SFEU a že pokuty, které jsou v nich obsaženy, jsou v zásadě splatné uplynutím lhůty stanovené v těchto rozhodnutích.

104 Za těchto podmínek a s ohledem na cíl zajistit účinné dodržování pravidel unijního práva hospodářské soutěže je třeba mít za to, že dlužník musí v zásadě zaplatit platbu, která je mu uložena, před datem splatnosti této platby stanoveným Komisí v jejím rozhodnutí.

105 V projednávaném případě Komise v čl. 2 posledním pododstavci rozhodnutí z roku 2009 původně stanovila den splatnosti uložených pokut, který byl stanoven uplynutím lhůty tří měsíců ode dne oznámení tohoto rozhodnutí, pro všechny podniky, kterým bylo určeno uvedené rozhodnutí.

106 Jak vyplývá z bodu 124 napadeného rozsudku, bylo rozhodnutí z roku 2010, kterým Komise rozhodla, že je třeba změnit rozhodnutí z roku 2009, jelikož pokuta uložená společnosti ACW překročila maximální výši 10 % obratu a jelikož částka pokuty, za kterou je ACW společně a nerozdílně odpovědná se společnostmi GEA a CPA, musela být snížena, zrušeno Tribunálem v rozsudku ze dne 15. července 2015, GEA Group v. Komise (T-189/10, EU:T:2015:504), v rozsahu, v němž se týkalo společnosti GEA. Toto zrušení mělo za následek obnovení původního znění článku 2 rozhodnutí z roku 2009, jak uvedl Tribunál v bodě 125 napadeného rozsudku.

107 Uvedené znění však bylo znovu nahrazeno zněním vyplývajícím ze sporného rozhodnutí. Článek 2 tohoto rozhodnutí stanovil nové datum splatnosti pokut, totiž ke dni 10. května 2010.

108 Toto datum jednak předchází datu přijetí oznámení sporného rozhodnutí a jednak následuje po datu splatnosti pokut stanoveném v rozhodnutí z roku 2009. Odpovídá datu splatnosti uvedenému v dopise Komise ze dne 9. února 2010 připojeném k rozhodnutí z roku 2010.

109 V této souvislosti je třeba uvést, že Komise je nadána pravomocí, která zahrnuje možnost určit datum splatnosti pokuty, kterou ukládá, a datum, od kterého začínají běžet úroky z prodlení, stanovit sazbu těchto úroků a podmínky výkonu jejího rozhodnutí a případně požadovat zřízení bankovní záruky pokrývající částku uložených pokut a úroky z uložené pokuty. V případě neexistence takové pravomoci by výhoda, kterou by podniky mohly mít z opožděného zaplacení pokut, měla za následek oslabení sankcí uložených Komisí v rámci jejího úkolu dohlížet na uplatňování pravidel unijního práva hospodářské soutěže.

110 V projednávané věci, jak uvedl generální advokát v bodě 62 svého stanoviska, se změna čl. 2 druhého pododstavce bodů 31 a 32 rozhodnutí z roku 2009, a to nejprve rozhodnutím z roku 2010, které bylo mezitím zrušeno, a poté sporným rozhodnutím, týkala pouze výše pokuty uložené společnosti ACW a nového určení vztahů solidarity, ale nikoli uložení pokuty jako takové, ani její celkové výše. Je tedy třeba poznamenat, že na rozdíl od toho, co Tribunál rozhodl v bodě 126 napadeného rozsudku, článek 2 rozhodnutí z roku 2009, a nikoli článek 1 sporného rozhodnutí představuje právní základ povinnosti společností GEA, ACW a CPA zaplatit pokutu,.

111 Za těchto podmínek je třeba konstatovat, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když měl v bodě 126 napadeného rozsudku za to, že lhůta splatnosti pokut mohla být stanovena až od data doručení oznámení sporného rozhodnutí.

112 S ohledem na všechny předcházející úvahy je třeba vyhovět první části druhého důvodu kasačního opravného prostředku.

113 Napadený rozsudek musí být tedy zrušen.

K vrácení věci Tribunálu

114 Podle článku 61 statutu Soudního dvora Evropské unie zruší Soudní dvůr rozhodnutí Tribunálu, je-li opravný prostředek opodstatněný. V takovém případě může Soudní dvůr vydat sám konečné rozhodnutí ve věci, pokud to soudní řízení dovoluje, nebo věc vrátit zpět Tribunálu k rozhodnutí.

115 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že v projednávaném případě nemá Soudní dvůr k dispozici informace nezbytné k tomu, aby s konečnou platností rozhodl o všech žalobních důvodech uplatněných v prvním stupni.

116 Aspekty sporu vznesené těmito důvody předpokládají přezkum skutkových otázek na základě skutečností, které jednak nebyly posouzeny Tribunálem v napadeném rozsudku, jelikož Tribunál měl v bodě 128 tohoto rozsudku za to, že takový přezkum je zbytečný, jelikož vyhověl čtvrtému žalobnímu

důvodu a první části pátého žalobního důvodu vzneseného společností GEA, a jednak nebyly projednány před Soudním dvorem, z čehož plyne, že v tomto bodě se věc nenachází ve stavu, kdy by o ní mohlo být rozhodnuto.

117 V důsledku toho je třeba věc vrátit Tribunálu a stanovit, že o nákladech řízení bude rozhodnuto později.

K nákladům řízení

118 Vzhledem k tomu, že se věc vrací Tribunálu, bude o nákladech řízení rozhodnuto později.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

1) **Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 18. října 2018, GEA Group v. Komise (T-640/16, EU:T:2018:700), se zrušuje.**

2) **Věc T-640/16 se vrací Tribunálu Evropské unie.**

3) **O nákladech řízení bude rozhodnuto později.**

Podpisy.